

Příloha k protokolu o SZZ č.
FF JU v Českých Budějovicích
Vysoká škola:
Ústav estetiky
27. 8. 2012
Datum odevzdání posudku:

Lucie Štěpánová
Student:
Obor: Estetika
Vedoucí * /
bakalářské práce
Recenzent */
Mgr. Jan Staněk, Ph.D.
.....

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Fotografie a surrealismus

.....
(téma)

Bakalářská práce Lucie Štěpánové “Fotografie a surrealismus” si klade za cíl ukázat důvody přitažlivosti fotografie pro surrealismus. Autorka začíná obecným představením surrealismu a jeho myšlenkových východisek (opírá se přitom zejména o texty André Bretona), v druhé části práce pak přistupuje k charakterizaci surrealistické fotografie, rozličných technik, jež používá, a představuje některé fotografie důležité pro její rozvoj; zároveň se pokouší o jistou typologii surrealistické fotografie. Práce staví na dvou teoretických textech - Králově “Fotografii v surrealismu” a Kraussově eseji “Fotografické podmínky surrealismu”. Kraussově a jejímu uchopení povahy surrealistické fotografie je pak věnován závěrečný oddíl textu.

Jedním z hlavních problémů práce je nedostatečná autorčina obeznámenost s literaturou k tématu - pokud nepočítáme knihy o surrealismu obecně, veškerou sekundární literaturu představují právě Kraussová a Král, což je, uvážíme-li množství studií, které o vztahu surrealismu a fotografie vznikly, poněkud zarážející. Hodnotu práce snižuje také skutečnost, že téměř nebere v potaz dobové texty věnující se vztahu surrealismu a fotografie nebo úvahy samotných fotografů, kteří jsou k surrealismu řazeni. Další podstatný nedostatek představuje skutečnost, že samotné surrealistické fotografii je věnována jen zhruba polovina textu (s. 14 - 25), který je svým rozsahem na samotné hranici přijatelnosti pro bakalářskou diplomovou práci.

Práce Lucie Štěpánové obsahuje celou řadu nepřesností či pochybných až nesmyslných tvrzení, které často vznikají díky zkreslujícímu či nedbalému čtení některých pasáží ze sekundární literatury. Příkladem může být místo, kde se autorka vyjadřuje k podobě časopisu *La Révolution surréaliste*: “Zajím

is, jenž spolu s textem bude obsahovat fotografie. Surrealisté již, nezávisle na jeho studii, tuto formu využívali, což zajišťuje surrealistům prvenství v ilustrativní fotografii.” (s. 7) Jedná se o přeuvyprávění následujícího místa z Kraussově “Fotografických podmínek surrealismu”: “Při pohledu na záplavu surrealistických časopisů (-

--) dospíváme k přesvědčení, že produktem surrealismu jsou především ony. Toto zjištění nám pak nutně připomene zatím nejdůležitější rozbor poslání fotografie, totiž Benjaminův esej “Umělecké dílo ve věku své technické reprodukovatelnosti”, a potažmo jeden z fenoménů, jež Benjamin zmiňuje při načrtávání nového terénu “umění po vzniku fotografie” - totiž ilustrovaný časopis, tedy fotografii plus text. Právě v době, kdy Benjamin pracoval na své analýze, ji surrealisté zcela nezávisle uváděli do praxe (---).” Obsáhlejší citace si zde dovoluji z toho důvodu, že myslím dobře ukazují na úroveň autorčina čtení odborných textů (přičemž schopnost číst a interpretovat texty tohoto typu je jednou ze základních schopností, jež má student při psaní bakalářské práce prokázat). Autorka navíc na dotyčném místě nemá odkaz, který by ukazoval, že se jedná o parafrázi, nikoliv o její vlastní myšlenku. (Chybějící, případně nesmyslné odkazy představují další nedosta

.” (s. 22) Zásadní problém je také v tom, že autorka sice odkazuje k českému překladu Kraussově, ale příležitostně sama překládá pasáže, které jsou v českém překladu - proč? Nemusím samozřejmě používat existující překlad, ale pak bych měl formulovat výhrady, které k němu mám - zvláště když jej jinde klidně cituji. Studentka by měla u obhajoby znovu zformulovat hlavní body Kraussově koncepce “fotografických podmínek surrealismu”; dále by se mohla pokusit odpovědět na otázku, v čem se liší přístupy Kraussově a Petra Krále k fotografii (zůstaneme-li u titulů, o něž se v práci opírá).

Nejedná se ovšem jen o dezinterpretace - práce se hemží i věcnými chybami a nepřesnými formulacemi. Tak např. na s. 8 se říká: “Od roku 1925 lze datovat zpolitizování surrealismu, surrealisté byli spřízněni s komunisty a publikovali do periodika *Surréalisme au service de la Révolution*.” Z této věty těžko vyčíst, že se jedná o přejmenovanou revui *La Révolution surréaliste*, která začala vycházet až roku 1930... Podobně následující tvrzení: “Podstata surrealistické dokumentární fotografie tkví v realistickém záznamu, kdy je z reality získáváno surreálně. Eugen Atget zaznamenával Paříž na konci minulého století, kdy se její vzhled měnil.” (s. 17) Atget nebyl surrealista, nejmenoval se “Eugen”, vzhled Paříže se začal radikálně měnit už daleko dříve - “hausmannizace” začala už po polovině 19. století (navíc v dotyčné větě se vlastně odkazuje ke konci 20. století). Dále se např. o Bretonových knihách *Nadja* či *Šílená láska* mluví jako o “románech” (autorka by si měla být vědoma Bretonova nanejvýš komplikovaného vztahu k danému žánru) atd. atd.

Práce má velmi slabou stylistickou úroveň, hemží se gramatickými a syntaktickými chybami, rovněž zde zůstala řada překlepů (příklady je na tomto místě už zbytečné uvádět). Celkově je práce Lucie Štěpánové na hranici připuštění k obhajobě - autorka nicméně prokazuje zájem o téma a jistou schopnost jeho souvislého podání. Práci proto **doporučuji** k obhajobě s hodnocením **dobře**, hodnocení bude ovšem podmíněno tím, zda studentka dokáže u obhajoby uspokojivě zodpovědět na vznesené otázky.

dobře

Návrh na klasifikaci bakalářské práce:

.....
podpis recenzenta bakalářské práce

Čes. Budějovicích 27. 8. 2012
V dne

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------

